

blomst, der har groet i SF's have – og vi vil bestemt ikke fjerne beskyttelsen af de små børn.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Der er sandsynligvis ikke nogen i det her Ting og heller ikke særlig mange ude i befolkningen, som vil have, at børn skal se voldsfilm og udpræget dårlige splatterfilm. Men sagen er jo: Hvem er bedst til at afgøre, hvad for nogle film der er relevante for børn? Det er selvfølgelig forældrene. Det er jo ikke noget, et panel kan afgøre.

Hjemme hos os ser børnene på 4 og 6 år Snurre Snups Søndagsklub, og dér kommer der altid Batman klokken halv elleve, og da ligger vi og læser søndagsaviser, og så kommer de små børn farende og siger: Åh, Batman, det er så farligt, og bum, bum, bum, og så må vi jo hjemme i vores familie afgøre, om børnene skal have lov til at se Batman; det er ikke et panel, der skal afgøre det. Børnene må forældrene have ansvar for.

Så er der spørgsmålet om, lad os sige dem mellem 12 og 16 år. Dér vil jeg godt spørge fru Margrete Auken, om de ikke også har krav på nogle almindelige menneskeretigheder. Skal de ikke også have mulighed for selv at afgøre, hvad de har lyst til at se? Hvorfor skal man afskære dem muligheden for selv at træffe nogle frie valg?

SF har ellers tidligere været fortaler for, at f.eks. valgretsalderen skal nedsættes, men hvis man følger fru Margrete Aukens princip, skal der være censur, til børnene er 18 år, for da er de myndige. Hvorfor ikke sætte det ned til 12 år, så børnene og de unge selv kan afgøre, hvad de kan klare at se? Og jeg synes, det er mest rimeligt, at hvis de er under 12 år, må det være forældrenes ansvar og ikke sådan, at et panel skal gøre sig kloge på forældrenes vegne.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det forekommer mig, at fru Margrete Auken i hvert fald med hensyn til det her forslag lever for 20 år siden, dengang, da film primært blev set i biografen, og da det at leje eller købe et videogram var noget meget usædvanligt.

I dag er tilfældet jo det, at de forældre, som fru Margrete Auken er bange for ikke er i stand til at varetage deres egne børns interesser, hvis de kobler sig på kabel-tv, efterhånden har op mod 30 kanaler, hvor man kan se alt muligt. Og

hvis man abonnerer på betalingskanaler, er udbudet af film endnu større. Og man kan via computertilkobling hente billeder og filmstumper og tekster af enhver art fra hele verden.

Det at se en film i en biograf og det at se en film, som man lejer eller køber på en video, er i dag kun en meget lille del af den filmpåvirkning, børn og unge bliver udsat for, og så har man altså eksklusivt udvalgt biograffilm og lejevideoer og købevideoer til at være et område, hvor Statens Filmcensur skal vurdere, om børn og unge kan tåle at se filmene eller ej! Men de 90 pct. af de muligheder, børn og unge har for at se film, er det jo forældrenes opgave at regulere.

Det er jo sådan, som hr. Brian Mikkelsen beskriver det, at det er forældrenes opgave at tage stilling til, om børnene kan tåle at se de film, der bliver vist på fjernsynet, og om de videoer, som forældrene har købt, skal være låst inde, så børnene ikke kan se dem, når de kommer hjem efter skoletid, inden forældrene er kommet hjem endnu, osv. osv. Så forældrene må jo tage stilling. Forældrene skal også tage stilling til, om børnene skal have lov til at sidde og surfe på Internet. Forældrene skal tage stilling til mange ting. Så er SF's synspunkt på det her område ikke en anelse forældet?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Blot af hensyn til historieskrivningen og de grønne hæfter, og så skal jeg i øvrigt afholde mig:

SF er ikke gået ind for at nedsætte valgretsalderen til 12 år, og SF har ikke sagt, at vi skal sætte filmcensuralderen op til 18 år. Lad det være sagt her. Vi har oven i købet sagt, at man udmærket godt kunne se på, om reglerne ikke kunne lempes for de større børn. Så er det også sagt.

Og så vil jeg sige til hr. Kim Behnke, at jeg har været og stadig væk vil være glad for, at man som forældre ikke har været nødt til at have styr på det alt sammen, at man godt kunne få lidt hjælp, for det er simpelt hen uoverkommeligt at være forældre, hvis man selv skal tjekke alt det dér. Men noget af det kan man tjekke, og dér er det da dejligt, at der er en mærkning. Og jeg synes i og for sig, det er rart, at man også får et vink om filmene, når de kommer i fjernsynet, for så ved man da lidt om, hvad det er for noget, der bliver vist.

Det er såmænd bare det, vi i al stilfærdighed beder om at man bliver ved med, for der er